

La redescoberta del Gòtic. Terrassa: Centre d'Estudis Històrics de Terrassa-Arxiu Històric de Terrassa- Arxiu Comarcal del Vallès Occidental, 2014. Terme, 29. 71-115, ils. [17 x 24].

Monogràfic format per quatre estudis vinculats al gòtic de Terrassa. Tots presenten un caràcter diferent, el primer de Carles DÍAZ MARTÍ es refereix a la documentació sobre els membres del llinatge dels castlans de Terrassa, concretament a Bernat de Centelles, Saurina de Terrassa i Blanca de Centelles. S'aporten coneixements sobre la seva genealogia, en concret sobre els orígens de Bernat de Centelles, considerat fill il·legítim d'Agnès Grony i els descendents del matrimoni format per Bernat de Centelles i Saurina de Terrassa. Els quadres genealògics els trobem a les pàgines 78-79.

Sebastià SÁNCHEZ SAULEDA tracta sobre la construcció del palau Maricel a Sitges i com es varen incloure restes corresponents al castell-palau de Terrassa en la seva construcció; concretament tres finestres. Cal recordar que el palau de Sitges contenia una important col·lecció d'objectes d'art corresponents a l'industrial nord-americà Charles Deering, que havien estat recollits gràcies a la col·laboració de Miguel Utrillo i Ramon Casas. Les finestres varen ser comprades pel conegut col·leccionista.

A continuació Laura DAVÍ CARBONELL estudia el retaule del pintor català Jaume Huguet sobre els sants Abdó i Senén per l'església de Sant Pere de Terrassa, i observa la seva trajectòria històrica fins l'actualitat, durant etapes com les guerres napoleòniques o bé la Guerra Civil. Ha treballat amb documentació procedent del Museu de Terrassa i de l'Arxiu Comarcal del Vallès Occidental.

El darrer article redactat per Josep Lluís CEBRIÁN I MOLINA i Beatriu NAVARRO I BUENAVENTURA es refereix a quatre taules del retaule major de l'església de Palau-Solità atribuïdes al Mestre d'Artés i al Mestre de Borbotó. Les peces varen estar realitzades per un pintor valencià desconegut, que va treballar durant els segles XV i XVI. Observen com la seva obra va evolucionar i va passar del gòtic flamenc a l'estil del renaixement.

Tots són treballs que aporten una tasca de recerca, inclouen anotacions, gràfics i imatges. Per tant el seu caràcter local no impedeix que tinguin un interès per a l'especialista en la matèria.

IHE
(Secretaria de la revista)

Traducción de la reseña anterior:

Monográfico formado por cuatro estudios vinculados al gótico de Terrassa. Todos presentan un carácter diferente, el primero de Carles DÍAZ MARTÍ se refiere a la documentación sobre los miembros del linaje de los *castlans* (castellanos o propietarios de castillo) de Terrassa, concretamente a Bernat de Centelles, Saurina de Terrassa y Blanca de Centelles. Se aportan conocimientos sobre su genealogía, en concreto sobre los orígenes de Bernat de Centelles, considerado hijo ilegítimo de Agnès Grony y los descendientes del matrimonio formado por Bernat de Centelles y Saurina de Terrassa. Los cuadros genealógicos se encuentran en las páginas 78-79.

Sebastià SÁNCHEZ SAULEDA trata sobre la construcción del palau Maricel en Sitges y como se incluyeron restos correspondientes al castillo-palacio de Terrassa en su construcción; concretamente tres ventanales. Es preciso recordar que el palacio de Sitges contenía una importante colección de objetos de arte pertenecientes al industrial norteamericano Charles Deering, que habían estado recogidos gracias a la colaboración de Miguel Utrillo y Ramon Casas. Los ventanales fueron comprados por el conocido coleccionista.

A continuación Laura DAVÍ CARBONELL estudia el retablo del pintor catalán Jaume Huguet sobre los santos Abdó y Senén para la iglesia de Sant Pere de Terrassa, y observa su trayectoria histórica hasta la actualidad, en etapas como las guerras napoleónicas o bien la Guerra Civil. Ha trabajado con documentación procedente del Museu de Terrassa y del Arxiu Comarcal del Vallès Occidental.

El último artículo redactado por Josep Lluís CEBRIÁN I MOLINA y Beatriu NAVARRO I BUENAVENTURA se refiere a cuatro tablas del retablo mayor de la iglesia de Palau-Solità atribuidas al Maestro de Artés i al Maestro de Borbotó. Las piezas fueron realizadas por un pintor valenciano desconocido, que trabajó durante los siglos XV y XVI. Observan como su obra evolucionó y pasó del gótico flamenco al estilo del renacimiento.

Todos son trabajos que aportan una tarea de investigación, incluyen anotaciones, gráficos e imágenes. Por lo tanto su carácter local no impide que tengan un interés para el especialista en la materia.

IHE

(Secretaria de la revista)